

Ped Arnen

Jungen Kærne uden Storm.
(P. M. Møller.)

Vor Herre og Sankt Peter gif engang en Tur paa Landet; de talte, hvad jo lidt er Skif, om Vejret, ej om andet.

Sankt Peter mente, det var let at adle Korn i Mæsser, naar selv man maatte raade ret for Vejret, som det passer.

Vor Herre sagde: „Vel, lad gaa, den Ting vil vi probere; nu kan du pløje, harde, saa, med Sol og Regn regere; nu maa du raade selv et Aar, saa vil igen jeg komme og se, hvordan dit Regnskab staar, naar Aaret det er omme.“

Og Aaret gif. Vorherre kom: „Naa, Peter, hvordan gaar 'et'?"

„Al, Herre, tal dog ej berom, der Uheld var ved Aaret! Ej Sol ej Regn jeg spare' paa, alt groede godt og gerne, jeg aplede en Mængde Straa, men — næsten ingen Kærne.“

Da smilede vor Herre midt: „Kortsmet har du været! bin Grode vokser vejt og vildt, — du stulde Storm begære!“

„Ej Regn og Sol gi'r Vækst og Fart, men Stormen den gi'r Styrke til Afs og Kærne! Det er klart, man Kærne helst skal dyrke.“

Brogede Billeder.

Der var Vættelse derude ved Rysfen.

Et Baardbrud var det at ligne ved. „Reisfarbigheben Sol“ var opgaet, og hvor dens Straaler faldt, begyndte Livets Kræfter at gære. Stofvorne Hjertet smeltede, og levende Blande begyndte at strømme.

Og det vaagne Liv stod sine Spirer frem, synlige for alle.

Man vilde standse Bevægelsen. Men hvem kan standse en levende Strøm? Man kan dæmme op for den, men det virker kun, at den en Dag bryder igennem med saa meget desto større Kraft.

Uviserne tog fat. „Hjelpende“ Korrespondenten kom i Skare for at saa Spalteføde. Man foretog et hastigt Interview hist eller her. Man frittede lidt ud af en Mand eller Kvinde, som man tilfældig møbte, eller man sad i et Bærelse paa Kroen og laede det hele ud fra tilfældige Gæsters Responder.

Og saa stred man løs. Nogle maalede op om „Evooprædikanter“, om den „giffige Luft, der strøg hen over Aften og aften alt“. Om, hvilke Foranstaltninger der burde træffes for at standse denne Farsoi. Andre — færlig de sidste Blade — stred mere fortaarende, enkelte udtalte sig endog meget sympatistisk.

Den gamle Strandfoged sad ubensfor sit Hus. En ung Chikist kom pifende af Sted, standse ud for ham og sprang af.

„Er De ikke Strandfoged Ole Fint?“

„Jo.“

Chikisten hilste, sagde Chiklen og faldt sig hos ham.

„Jeg er „Fremstridets“ Korrespondent og er egentlig kommen for at saa lidt Ophøninger.“

„Om hvad?“

„Ja, egentlig nærmest om Dem, Hr. Strandfoged — om Deres Syn paa Bevægelsen — den religiøse Bevægelse herude.“

„Saa?“

„Had mener De om den?“

„Jeg mener, den er storartet.“

„Saa. Jeg har nok hørt lidt om — ja, De undskyld mig et personligt Spørgsmaal.“

„Jungen Forfælle.“

„Man siger, at De selv er stærkt med i den —“

„Det er rigtigt nok.“

„At selv De — den gamle Høbding her paa Stedet — tilfældig har maattet kapitulere.“

Mødre.

„Vad eller hvad hedder det. Guds det gode, alle kan være gode. Den gode i Indvunden har den gode, og jeg skal være en Blivning som en anden Gennemgang, som hedder med Være og mange andre.“

Mrs. G. SUMMERS,
Box D. Notre Dame, Ind.

„At jeg er bleven hellig, mener De.“

„Ja, netop.“

„Det passer godt nok.“

„Ja, det forbaavser os — os, som har hørt en Del om Dem — om Deres Principper.“

„Det forbaavede ogsaa mig.“

„Men hvorledes kunde det dog gaa til? Har De noget imod — saadan uden Omsvøb — at fortælle lidt derom?“

„Nej, ikke det ringeste. Det er ganske simpelt. Man hører en Prædiken, saa er man færdig — knust — saa ligger hele Præsten der — alle Principperne, som I kalder det.“

„Det var Præsten, vel?“

„Præsten! Nej, der er ingen Præst, der har kunnet slaa mig i Stykker. Det stulde der mere til.“

„Missionærerne?“

„Nej, dem har jeg ikke haft meget med at slaae — hidtil. De plejede at komme hurtig ud, naar de kom ind til mig. Nej, det er Præster, som er stærkere.“

„Det er Fantasier, gamle Ole Fint.“

„Fantasier!“ Strandfogden rettede sig op. „Se den forie derne, det viser Tænder — er det Fantasier? Eller i Hjort, da 3 Baae gif til, og 7 Mand drukne — er det Fantasier? Eller foreleden, da min Dreng blev derude — er det Fantasier?“

„Var det de?“ sagde Journalisten stille.

„Ja, det var Røsten. Det var den Prædiken, jeg i stulde høre, før jeg vilde kapitulere, som De siger.“

Den gamle Dine blev fugtige, og han tav lidt.

„Gud har mange Gange kaldt paa mig. Der gives ingen Vesterhavsfister, som ikke har hørt hans Røst. Men jeg har været en haard Gal. Der stulde mere til. Og mange Gange har jeg været angst for, at Gud stulde gribe til det Middel — som han til sidst maatte bruge. Han var jo min Stolthed, den Dreng. No'et holdt jo mer af Tøsen. For to Aar siden — De hukter — da var Niels i Vandet derhenne. Ja, han var saa godt som færdig. Og da lovede jeg Gud, at hvis han vilde spare ham, vilde jeg omvende mig. Men da Drengen var kommet over det — var det hele glemt igen. Men saa foreleden — saa kom Slaget — og saa var Ole Fint slaaet itu.“

Han stod lidt i Tanker, og Korrespondenten noterede.

„At, Strandfoged, for Meddelelsen.“

„Vil De strive om det, jeg har fortalt?“

„Det kan nok være.“

„Men glem saa ikke det vigtigste af det hele.“

„De mener?“

„Jeg mener det, som vil vække mest Ophøgt.“

Journalisten greb ivrig sin Blyant.

„Jeg vilde være Dem meget taknemlig, om De vilde pointere, hvad De —“

„Ja, jeg mener ganske simpelt „Sandheden, den nøgne Sandhed, uden at lægge til eller trække fra.“

„Vort Blad vil gerne bringe Sandheden“, svarede Korrespondenten alvorligt. „Men enhver maa jo fortælle Begivenhederne, som de foretoner sig i hans Bevidsthed.“

Saa hilste han og forsvandt.

Næste Dag stod der i „Fremstridets“ et langt Telegram, hvori Bevægelsen stulde meget sympatistisk. — Det stulde saaledes:

„Hvorledes man end ser paa en saadan Fremtoning, saa maa det dog være en stærk Magt, som griber Hjertene, siden en Mand som gamle Ole Fint har kunnet ribes med.“

Da den gamle Strandfoged læste Artiklen, mumlede han med et Smil: „Det har dog alligevel ikke fortønt sig saa rent galt i hans Bevidsthed. Han har Ret — det er en stærk Magt.“

R. P. M. a b s e n i „Ar. Dgbl.“

Strøbelig, dog stærk.

er en Bog, som nylig er udkommen paa Danisch Luth. Publ. Houses Forlag i Blair, Nebr.

Det er en udmærket Fortælling, som viser os, at Gud er magtig i de svage. Den er færlig egnet til Oplysning i Børnekolen og ved Ungdomsmøder.

Rab Bogen; den anbefaler sig selv.

„Strøbelig, dog stærk“ sælges fra Danisch Luth. Publ. House, Blair, Nebr., og koster, pønt indbunden, 25 Cents.

R. P. M. a b s e n i „Ar. Dgbl.“

Steel Alloy Kirke- og Skole-
KLOKKER
Send for Katalog. C. S. Bell Co., Hi Isboro, O

Frit Guld-Ur. Dette Ur er med et luttet Kog af Guldt, som er sikret mod alle former for Røvel. — fuldt garanteret at holde forrest. Ud. Al. Hvidende er det som et guldtuldt Ur. som er garanteret i 10 Aar. — 81 ainer det absolut frit til Dreng, Piger eller hvem som helst der vil have et sådant Ur. Send Ederes Adresse og vi vil sende Dem Jubelene postbetalt, og naar de er folgt, send os \$2.40, og I lever med Kog og vil blive færdig.
Martin George & Co., B 55, Niles, Mich.

Være være Arbejdet!

Den franske Kong Ludvig den 14. var en stng Person i mange Retninger; men han var begavet og kunde nu og da sige træffende Sandheder. — Saaledes udtalte han en Gang de Ord: „Gennem Arbejdet regerer man“ — og det er sandt nok; vil man b i r e l i g regere, selv tage sig af Sagerne og ikke nøjes med blot at være en Straamaand, saa maa der arbejdes; dette gælder, naar det er Tale om at regere Land og Rige — men ogsaa i de mindre Forhold; thi det er jo ikke Konger og Kejsere alene, der regerer; der er saa mange andre, som har et vist Herredømme at udøve, og skal dette lykkes paa den rette Maade, da maa der arbejdes; man regerer — eller sty rer — ikke ved at ligge paa den lade Side — tværtimod! jo mere, man har at svare til og være Leder af, jo større Arbejdsøve og jo mere Paapaselighed maa der kræves.

I øvrigt kunde man med mindst 11-ge saa god Grund havde, at gennem Arbejdet tjener man, ad den Vej gør man sine Egener frugbringende og opfylder sin Bestemmelse i Verden; thi det er Meningen, at vi alle saa vidt muligt maa samle os under Arbejdet, og som ærlige, tro og paasidelige Arbejdere tjene det Samfund, vi tilhører — tjene herunder saa godt, vi kan; det er vi skabt til; selv den, der herfter, maa tjene — og den, der herfter mest, har ogsaa flest at tjene og trænger haardest til at være bejlaet af det rette Tjenersind.

Enhvert retsankende Menneske maa, enten han er rig eller fattig, have en Bølelse af, at det tilkommer ham at virke og arbejde efter bedste Evne; thi det er det ikke givet enhver at udrette noget stort her i Livet; men endnu mindre er nogen kaldet til at være Lediggænger. Den, der af sin Rigdom lader sig forlede til et ørkesløst Levnet, altsaa til at spille sin Tid og sine Kræfter i Dagdrøeri og Daarstab, fortjener ikke engang sine Medmenneskers Agtelse, og naar det kommer til Stykket, vil han næppe heller selv saa nogen virkelig Glæde ud af at leve.

Arbejdet — det legemlige saa vel som det aandelige — er en ganske fortrinlig Optræger; det styrker Karakteren og Villien, lærer os Selvbeherskelse, Opmærksomhed, Virksomhed og Udholdenhed, driver Menneskene stadi fremad, giver dem Livets Ophold og skaffer dem mangfoldige Glæder, som de ellers aldrig vilde saa at kende. Samfundets ypperste Gjernom, Hus og Hjem, Redstøber og Maskinere, Klæder og Smykker, Ophøning og Dannelse — alt dette og meget mere er Arbejdet med til at skabe; det bsr derfor holdes i Agt og Være som noget af det bedste, der er til. Alle færdige og sunde Fremstrid — paa hvilket som helst Omraade — staar i nøjeste Forbindelse med Arbejdet og vilde have været umulige uden dette. Fjeld fører Sandhed og Triffrøbede med sig; giver den end trakte Lemmer og en træt Hjerne nu og da, saa ødelægger den dog ikke — tværtimod! den udviker og modner Personligheden, sætter Velsmag paa det daglige Brød og bidrager til den Selvagtelses, uden hvilken det ikke er godt at være til.

„Arbejdet adler Manden“; Betegnelsen „en trofast Arbejder“ er noget af det hæderligste, der er til — og det haab enten man arbejder med Haanden eller med Hovedet; det pryder langt mere end en Laurbærkrans om Pøsen eller selv en nok saa prangende Titel.

Et Menneskeliv bsr ikke behøves efter det bedste eller mindre Antal Aar, men efter, hvorledes Vedkommen de har brugt sine Evner og sin Tid. Gid vort Samfund maa fortre mange dngtige Arbejdere, som sætter en Være i at være med i blandt dem, der ved Fjeld og Duellighed hjælper til at bære Udviklingen frem ad sunde og gode Baner!

Niels Kierkegaard
i „Danstjolket.“

Steel Alloy Kirke- og Skole-
KLOKKER
Send for Katalog. C. S. Bell Co., Hi Isboro, O

Frit Guld-Ur. Dette Ur er med et luttet Kog af Guldt, som er sikret mod alle former for Røvel. — fuldt garanteret at holde forrest. Ud. Al. Hvidende er det som et guldtuldt Ur. som er garanteret i 10 Aar. — 81 ainer det absolut frit til Dreng, Piger eller hvem som helst der vil have et sådant Ur. Send Ederes Adresse og vi vil sende Dem Jubelene postbetalt, og naar de er folgt, send os \$2.40, og I lever med Kog og vil blive færdig.
Martin George & Co., B 55, Niles, Mich.

Være være Arbejdet!

Den franske Kong Ludvig den 14. var en stng Person i mange Retninger; men han var begavet og kunde nu og da sige træffende Sandheder. — Saaledes udtalte han en Gang de Ord: „Gennem Arbejdet regerer man“ — og det er sandt nok; vil man b i r e l i g regere, selv tage sig af Sagerne og ikke nøjes med blot at være en Straamaand, saa maa der arbejdes; dette gælder, naar det er Tale om at regere Land og Rige — men ogsaa i de mindre Forhold; thi det er jo ikke Konger og Kejsere alene, der regerer; der er saa mange andre, som har et vist Herredømme at udøve, og skal dette lykkes paa den rette Maade, da maa der arbejdes; man regerer — eller sty rer — ikke ved at ligge paa den lade Side — tværtimod! jo mere, man har at svare til og være Leder af, jo større Arbejdsøve og jo mere Paapaselighed maa der kræves.

I øvrigt kunde man med mindst 11-ge saa god Grund havde, at gennem Arbejdet tjener man, ad den Vej gør man sine Egener frugbringende og opfylder sin Bestemmelse i Verden; thi det er Meningen, at vi alle saa vidt muligt maa samle os under Arbejdet, og som ærlige, tro og paasidelige Arbejdere tjene det Samfund, vi tilhører — tjene herunder saa godt, vi kan; det er vi skabt til; selv den, der herfter, maa tjene — og den, der herfter mest, har ogsaa flest at tjene og trænger haardest til at være bejlaet af det rette Tjenersind.

Enhvert retsankende Menneske maa, enten han er rig eller fattig, have en Bølelse af, at det tilkommer ham at virke og arbejde efter bedste Evne; thi det er det ikke givet enhver at udrette noget stort her i Livet; men endnu mindre er nogen kaldet til at være Lediggænger. Den, der af sin Rigdom lader sig forlede til et ørkesløst Levnet, altsaa til at spille sin Tid og sine Kræfter i Dagdrøeri og Daarstab, fortjener ikke engang sine Medmenneskers Agtelse, og naar det kommer til Stykket, vil han næppe heller selv saa nogen virkelig Glæde ud af at leve.

Arbejdet — det legemlige saa vel som det aandelige — er en ganske fortrinlig Optræger; det styrker Karakteren og Villien, lærer os Selvbeherskelse, Opmærksomhed, Virksomhed og Udholdenhed, driver Menneskene stadi fremad, giver dem Livets Ophold og skaffer dem mangfoldige Glæder, som de ellers aldrig vilde saa at kende. Samfundets ypperste Gjernom, Hus og Hjem, Redstøber og Maskinere, Klæder og Smykker, Ophøning og Dannelse — alt dette og meget mere er Arbejdet med til at skabe; det bsr derfor holdes i Agt og Være som noget af det bedste, der er til. Alle færdige og sunde Fremstrid — paa hvilket som helst Omraade — staar i nøjeste Forbindelse med Arbejdet og vilde have været umulige uden dette. Fjeld fører Sandhed og Triffrøbede med sig; giver den end trakte Lemmer og en træt Hjerne nu og da, saa ødelægger den dog ikke — tværtimod! den udviker og modner Personligheden, sætter Velsmag paa det daglige Brød og bidrager til den Selvagtelses, uden hvilken det ikke er godt at være til.

„Arbejdet adler Manden“; Betegnelsen „en trofast Arbejder“ er noget af det hæderligste, der er til — og det haab enten man arbejder med Haanden eller med Hovedet; det pryder langt mere end en Laurbærkrans om Pøsen eller selv en nok saa prangende Titel.

Et Menneskeliv bsr ikke behøves efter det bedste eller mindre Antal Aar, men efter, hvorledes Vedkommen de har brugt sine Evner og sin Tid. Gid vort Samfund maa fortre mange dngtige Arbejdere, som sætter en Være i at være med i blandt dem, der ved Fjeld og Duellighed hjælper til at bære Udviklingen frem ad sunde og gode Baner!

Niels Kierkegaard
i „Danstjolket.“

Arbejde for Mastrofer med dette Maal: en R. F. U. M. paa hvert Krigsftik.

I de allerfleste Lande er R. F. U. M. = Bevægelsen og Studenterbevægelsen i det inderligste Forhold til hinanden, hvilket viser sig blandt andet i, at de fleste Ledere af Unglingsforeningerne i Universitetsbyerne er Studenter, der spiller en Rolle i Studenterbevægelsen. Nogle Steder, for Eks. i Ungarn, men især i Indien, ser Ungdomsarbejdet væsentligt blandt Studenterne og Eleverne ved de højere Læraanstalter. Ogsaa i det nystiftede „Forbund af R. F. U. M. i Kina, Korea og Hong-Kong“, med 42 Foreninger, gælder det for en Del; her er det vigtigste Middel til at drage andre unge hid: Undervisning.

Et andet Udtryk for det samme er det Citat, som den svenske Nationalkomite sidste Foraar udsendte til alle Eleverne i samtlige Skolers Afgangsklasser, i hvilket den indbyder til „R. F. U. M.“ = Foreningerne. I Sydafrika staar Arbejdet for Videt lidt i Stampe, fordi man i en ganske anderledes høj Grad, end det er Tilfældet her hjemme i Danmark, mangler Sekretærer, Jolk, der er stiftede til og vil anvende hele deres Tid i Ungdomsagen. Man maa haabe, at den store Vættelse af Missionsaaenden, som de sydafrikanske Boerstuderter nylig har oplevet, kunde gribe andre Grene af Studenterarbejdet og sende de rette Folk.

Men det arbejdes endda paa adskillige andre Hold. I Skotland har Medlemsantallet været stillestaaende i nogen Tid; men alligevel rører der sig en kraftig Missionsinteresse, saaledes drives en virkelig Mission i Lahore, Indien. Ogsaa „Blaa Kors Bevægelsen“ begejstrer Skotterne, hvad jo kun kan være godt, selv om man ikke kan gaa med til deres „Afholdssøndag“. I Frankrig søger man at naa nye Klasser af unge gennem socialist Arbejde, hvilket paa Verdensudstillingen 1900 indbragte „R. F. U. M.“ en Guldmedaille for „Belgørenhedsindretninger“, — 1902 fik det vestligste Unglingsforbund sin Guldmedaille i Diösfors for en lignende Udstilling. For Næsten arbejder den franske Nationalkomite godt i Kolonierne; baade i Indofina, Tontin og i Madagaskars Hovedstad leder den Foreninger for U. M. Adskillige Steder, som i Nordamerika, har man gjort den for os gamle Opdagelse: Betydningen af Pensionater ved Foreningerne, og saa nu taget dette Led med i Arbejdet. Enkelte Foreninger, bestr de stoffe, mindst tilkaldende de hollandske, driver paa det literære, men dette vil jo aldrig særlig blive de „unge“ stærke Side.

Ike sandt: der arbejdes paa mange Maader til Herrens Være; der er Grund til Tak og Pris for Fremgangen i de sidste 10 Aar. Maatte Velsignelsen og Kraften vedblive at hoile ilet blot over de unge, spæde Stud, som er stult frem i dette Tidrum i Spanien, Island, Brasilien, Ceylon og Østerrig, men ogsaa strømme kraf-

Belgiens R. F. U. M. har, som staaende midt i et næsten helt katolsk Land, ogsaa lagt stærk Vægt paa den religiøse Side, ja, de laaaltalte „Missionens Søndagskoler“ (i helt katolske Egne) er for det meste oprettede og levede af de unge Mænd.

De ældre Grene, som ikke maa samle alt paa at kæmpe for at holde Liv i sig selv, men er stærke nok til at turne prøve paa at lade Livet strømme ud til de sidste Kredse af unge Mænd, har gennemgaaende samlet Kræfter paa de to Punkter: Ungdomsarbejdene og Soldatarbejdet.

Udvendigheden af Arbejdet bløder de ganste unge er nu gaet og for Lederne i næsten alle Lande. Dette faar sit stærke Udtryk deri, at man baade i England og Nordamerika er begyndt at bygge særlige Huse for Ungdomsarbejdningerne; det ses ogsaa f. Eks. af, at medens i det sidste Aaar Antallet af Ungdomsarbejdere i Nordamerika er foroblet, er deres Medlemsantal tredoblet og deres Sekretærantal — tolsdoblet.

Soldatarbejdet er optaget med Kraft mange Steder; vi mindes saaledes Japanernes Udbesættelse af en halv Snes Soldatsekretærer til deres Hær i Manchurien. I Militærstaten Tyskland med den lange Tjenestetid er Arbejdet nu vokset saa stærkt, at Soldatarbejdningerne er stullede sammen i et Hælsforbund, og en Del Foreninger har egen Bgning. England, Nordamerika og Schweiz er nu ogsaa alvorligt i Gang med Solhatarbejdet; i første Rand er det tilkommet et selvstændigt, velsignet Ar-

R. F. U. M. den vide, vide Verden!

R. F. U. M.s verdensomfattende Forbund har lige holdt Jubilæum — 50 Aars — i Paris. I den Anledning er der udkommet en Oversigt over Arbejdet i de sidste 10 Aar, siden „den gyldne Bog“ udkom i 1894 til Verdensmødet i London.

Oversigten giver et interessant Indblik i det værdige Arbejde, der for Tiden gøres af unge. I Oversigten findes der ca. 7,300 Foreninger med et Medlemsantal paa næsten 700,000, betjent af over 2,200 Sekretærer.

I det hele og store er det en Vovsng til Herren for hans Naad og Velsignelse. Tak og Pris lyder atter og atter for hans Hjælp og hans Kraft, som har fremmet Arbejdet paa at herliggøre hans Navn ogsaa ved de unge.

De allerfleste Steder tales der om Fremgang baade indadtil og udadtil. Enkelte Steder, som i Melbourne, Australien, og i Gent, Belgien, har man lidt Støffelser, fordi man i Bevægelsen slog for stort paa og straks fik store Bgninger, som man senere af Mangel paa Penge maatte opgive. Fra Aften meldes ogsaa Tilbagegang, men Grunden er her Udbandring til Amerika af en Del af de Medlemmer, som var Foreningen.

I adskillige Lande kæmpes under saa svære ndre Forhold, at Arbejdet maa holdes oppe ved udenlands Hjælp, som Regel fra Centralkomiteen i Gent; dette gælder især katolske Lande, som Portugal, Luxemburg, til dels Italien, Rumænien og Bulgarien. I sidste Land venter man Fremgang i det ganske spæde Arbejde ved ogsaa at udstrække det til Kvinderne. Klart er det ikke, om derved tankes paa noget lignende som de fra Norge udsendte Hælsforeninger, her med en Afdeling for „M“er og en for „K“er. I Norge er dette jo den almindeligste Form.

Fremgangen viser sig ogsaa paa forskellige Maader i de forskellige Lande. Nogle Foreninger, især de yngre, har samlet hele Kræfterne om det indre Arbejde. Stærkest synes dette i Finland, „Løbet Klædt i Sorg“. Der drives stærkt paa Bibelstudium med det bevidte Maal, at ethvert Foreningsmedlem bsr være Medlem af en Bibelkreds. Særlige Bedemøder holdes tidligt Søndag Morgen. Ikke underværligt, at de unge er begyndt at underholde en Missionær i Lapland.

I Frankrig har man fattet visse „Helliggørelsesbøge“, som har virket til rig, aandelig Velsignelse. Ogsaa Japanerne, der har faaet de stærkeste Impulser fra Studenterbevægelsens Generalsekretær, John R. Mott, har betonet dette rigtigt; thi medens i det sidste Aaar deres Foreninger er forobledt i Antal, er Deltagernes Antal i Bibelkredse tredoblet.

Belgiens R. F. U. M. har, som staaende midt i et næsten helt katolsk Land, ogsaa lagt stærk Vægt paa den religiøse Side, ja, de laaaltalte „Missionens Søndagskoler“ (i helt katolske Egne) er for det meste oprettede og levede af de unge Mænd.

De ældre Grene, som ikke maa samle alt paa at kæmpe for at holde Liv i sig selv, men er stærke nok til at turne prøve paa at lade Livet strømme ud til de sidste Kredse af unge Mænd, har gennemgaaende samlet Kræfter paa de to Punkter: Ungdomsarbejdene og Soldatarbejdet.

Udvendigheden af Arbejdet bløder de ganste unge er nu gaet og for Lederne i næsten alle Lande. Dette faar sit stærke Udtryk deri, at man baade i England og Nordamerika er begyndt at bygge særlige Huse for Ungdomsarbejdningerne; det ses ogsaa f. Eks. af, at medens i det sidste Aaar Antallet af Ungdomsarbejdere i Nordamerika er foroblet, er deres Medlemsantal tredoblet og deres Sekretærantal — tolsdoblet.

Soldatarbejdet er optaget med Kraft mange Steder; vi mindes saaledes Japanernes Udbesættelse af en halv Snes Soldatsekretærer til deres Hær i Manchurien. I Militærstaten Tyskland med den lange Tjenestetid er Arbejdet nu vokset saa stærkt, at Soldatarbejdningerne er stullede sammen i et Hælsforbund, og en Del Foreninger har egen Bgning. England, Nordamerika og Schweiz er nu ogsaa alvorligt i Gang med Solhatarbejdet; i første Rand er det tilkommet et selvstændigt, velsignet Ar-

Arbejde for Mastrofer med dette Maal: en R. F. U. M. paa hvert Krigsftik.

I de allerfleste Lande er R. F. U. M. = Bevægelsen og Studenterbevægelsen i det inderligste Forhold til hinanden, hvilket viser sig blandt andet i, at de fleste Ledere af Unglingsforeningerne i Universitetsbyerne er Studenter, der spiller en Rolle i Studenterbevægelsen. Nogle Steder, for Eks. i Ungarn, men især i Indien, ser Ungdomsarbejdet væsentligt blandt Studenterne og Eleverne ved de højere Læraanstalter. Ogsaa i det nystiftede „Forbund af R. F. U. M. i Kina, Korea og Hong-Kong“, med 42 Foreninger, gælder det for en Del; her er det vigtigste Middel til at drage andre unge hid: Undervisning.

Et andet Udtryk for det samme er det Citat, som den svenske Nationalkomite sidste Foraar udsendte til alle Eleverne i samtlige Skolers Afgangsklasser, i hvilket den indbyder til „R. F. U. M.“ = Foreningerne. I Sydafrika staar Arbejdet for Videt lidt i Stampe, fordi man i en ganske anderledes høj Grad, end det er Tilfældet her hjemme i Danmark, mangler Sekretærer, Jolk, der er stiftede til og vil anvende hele deres Tid i Ungdomsagen. Man maa haabe, at den store Vættelse af Missionsaaenden, som de sydafrikanske Boerstuderter nylig har oplevet, kunde gribe andre Grene af Studenterarbejdet og sende de rette Folk.

Men det arbejdes endda paa adskillige andre Hold. I Skotland har Medlemsantallet været stillestaaende i nogen Tid; men alligevel rører der sig en kraftig Missionsinteresse, saaledes drives en virkelig Mission i Lahore, Indien. Ogsaa „Blaa Kors Bevægelsen“ begejstrer Skotterne, hvad jo kun kan være godt, selv om man ikke kan gaa med til deres „Afholdssøndag“. I Frankrig søger man at naa nye Klasser af unge gennem socialist Arbejde, hvilket paa Verdensudstillingen 1900 indbragte „R. F. U. M.“ en Guldmedaille for „Belgørenhedsindretninger“, — 1902 fik det vestligste Unglingsforbund sin Guldmedaille i Diösfors for en lignende Udstilling. For Næsten arbejder den franske Nationalkomite godt i Kolonierne; baade i Indofina, Tontin og i Madagaskars Hovedstad leder den Foreninger for U. M. Adskillige Steder, som i Nordamerika, har man gjort den for os gamle Opdagelse: Betydningen af Pensionater ved Foreningerne, og saa nu taget dette Led med i Arbejdet. Enkelte Foreninger, bestr de stoffe, mindst tilkaldende de hollandske, driver paa det literære, men dette vil jo aldrig særlig blive de „unge“ stærke Side.

Den svigter aldrig
Dr. Peter's Kuriko.
Pastor W. Schaff, 412 Clinton Avenue, Newark, N. J.: „Kuriko har gennem Herrens Velsignelse hidført vidunderlige Resultater.“

En Tanke, som er bleven udtukt Tusinder paa Tusinder af Gange af de Egge og Vidende. Send efter en liden Pamflet indeholdende Anbefalinger for det gamle, velprøvede Urtemiddel fra hver Stat og Territorium i de forenede Stater. Skriv til

DR. PETER FAHRNEY,
112-114 So. Hoyne Ave.,
CHICAGO, ILL.

Unge Mænd
som have lyst til at lære at stende fra selv, stulde friske efter et Exemplar af R. Rosenberg Co's berømte Bog

„Ungdommens Raadgiver“

Bogen omhandler Livets Hemmeligheder, Kærligheds, mange Slags Sygdomme, hemmelige Synder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. s. v., og er i høj Grad interessant. Sendes frit i forlægget Omlog til enhver, som paa et Postkort eller i Brev indsender sin Adresse til det betydningsfulde

N. ROSENBERG CO., 80 Dearborn St., D9, CHICAGO.

Arbejde for Mastrofer med dette Maal: en R. F. U. M. paa hvert Krigsftik.

I de allerfleste Lande er R. F. U. M. = Bevægelsen og Studenterbevægelsen i det inderligste Forhold til hinanden, hvilket viser sig blandt andet i, at de fleste Ledere af Unglingsforeningerne i Universitetsbyerne er Studenter, der spiller en Rolle i Studenterbevægelsen. Nogle Steder, for Eks. i Ungarn, men især i Indien, ser Ungdomsarbejdet væsentligt blandt Studenterne og Eleverne ved de højere Læraanstalter. Ogsaa i det nystiftede „Forbund af R. F. U. M. i Kina, Korea og Hong-Kong“, med 42 Foreninger, gælder det for en Del; her er det vigtigste Middel til at drage andre unge hid: Undervisning.

Et andet Udtryk for det samme er det Citat, som den svenske Nationalkomite sidste Foraar udsendte til alle Eleverne i samtlige Skolers Afgangsklasser, i hvilket den indbyder til „R. F. U. M.“ = Foreningerne. I Sydafrika staar Arbejdet for Videt lidt i Stampe, fordi man i en ganske anderledes høj Grad, end det er Tilfældet her hjemme i Danmark, mangler Sekretærer, Jolk, der er stiftede til og vil anvende hele deres Tid i Ungdomsagen. Man maa haabe, at den store Vættelse af Missionsaaenden, som de sydafrikanske Boerstuderter nylig har oplevet, kunde gribe andre Grene af Studenterarbejdet og sende de rette Folk.

Men det arbejdes endda paa adskillige andre Hold. I Skotland har Medlemsantallet været stillestaaende i nogen Tid; men alligevel rører der sig en kraftig Missionsinteresse, saaledes drives en virkelig Mission i Lahore, Indien. Ogsaa „Blaa Kors Bevægelsen“ begejstrer Skotterne, hvad jo kun kan være godt, selv om man ikke kan gaa med til deres „Afholdssøndag“. I Frankrig søger man at naa nye Klasser af unge gennem socialist Arbejde, hvilket paa Verdensudstillingen 1900 indbragte „R. F. U. M.“ en Guldmedaille for „Belgørenhedsindretninger“, — 1902 fik det vestligste Unglingsforbund sin Guldmedaille i Diösfors for en lignende Udstilling. For Næsten arbejder den franske Nationalkomite godt i Kolonierne; baade i Indofina, Tontin og i Madagaskars Hovedstad leder den Foreninger for U. M. Adskillige Steder, som i Nordamerika, har man gjort den for os gamle Opdagelse: Betydningen af Pensionater ved Foreningerne, og saa nu taget dette Led med i Arbejdet. Enkelte Foreninger, bestr de stoffe, mindst tilkaldende de hollandske, driver paa det literære, men dette vil jo aldrig særlig blive de „unge“ stærke Side.

Arbejde for Mastrofer med dette Maal: en R. F. U. M. paa hvert Krigsftik.

I de allerfleste Lande er R. F. U. M. = Bevægelsen og Studenterbevægelsen i det inderligste Forhold til hinanden, hvilket viser sig blandt andet i, at de fleste Ledere af Unglingsforeningerne i Universitetsbyerne er Studenter, der spiller en Rolle i Studenterbevægelsen. Nogle Steder, for Eks. i Ungarn, men især i Indien, ser Ungdomsarbejdet væsentligt blandt Studenterne og Eleverne ved de højere Læraanstalter. Ogsaa i det nystiftede „Forbund af R. F. U. M. i Kina, Korea og Hong-Kong“, med 42 Foreninger, gælder det for en Del; her er det vigtigste Middel til at drage andre unge hid: Undervisning.

Et andet Udtryk for det samme er det Citat, som den svenske Nationalkomite sidste Foraar udsendte til alle Eleverne i samtlige Skolers Afgangsklasser, i hvilket den indbyder til „R. F. U. M.“ = Foreningerne. I Sydafrika staar Arbejdet for Videt lidt i Stampe, fordi man i en ganske anderledes høj Grad, end det er Tilfældet her hjemme i Danmark, mangler Sekretærer, Jolk, der er stiftede til og vil anvende hele deres Tid i Ungdomsagen. Man maa haabe, at den store Vættelse af Missionsaaenden, som de sydafrikanske Boerstuderter nylig har oplevet, kunde gribe andre Grene af Studenterarbejdet og sende de rette Folk.

Men det arbejdes endda paa adskillige andre Hold. I Skotland har Medlemsantallet været stillestaaende i nogen Tid; men alligevel rører der sig en kraftig Missionsinteresse, saaledes drives en virkelig Mission i Lahore, Indien. Ogsaa „Blaa Kors Bevægelsen“ begejstrer Skotterne, hvad jo kun kan være godt, selv om man ikke kan gaa med til deres „Afholdssøndag“. I Frankrig søger man at naa nye Klasser af unge gennem socialist Arbejde, hvilket paa Verdensudstillingen 1900 indbragte „R. F. U. M.“ en Guldmedaille for „Belgørenhedsindretninger“, — 1902 fik det vestligste Unglingsforbund sin Guldmedaille i Diösfors for en lignende Udstilling. For Næsten arbejder den franske Nationalkomite godt i Kolonierne; baade i Indofina, Tontin og i Madagaskars Hovedstad leder den Foreninger for U. M. Adskillige Steder, som i Nordamerika, har man gjort den for os gamle Opdagelse: Betydningen af Pensionater ved Foreningerne, og saa nu taget dette Led med i Arbejdet. Enkelte Foreninger, bestr de stoffe, mindst tilkaldende de hollandske, driver paa det literære, men dette vil jo aldrig særlig blive de „unge“ stærke Side.

Arbejde for Mastrofer med dette Maal: en R. F. U. M. paa hvert Krigsftik.

I de allerfleste Lande er R. F. U. M. = Bevægelsen og Studenterbevægelsen i det inderligste Forhold til hinanden, hvilket viser sig blandt andet i, at de fleste Ledere af Unglingsforeningerne i Universitetsbyerne er Studenter, der spiller en Rolle i Studenterbevægelsen. Nogle Steder, for Eks. i Ungarn, men især i Indien, ser Ungdomsarbejdet væsentligt blandt Studenterne og Eleverne ved de højere Læraanstalter. Ogsaa i det nystiftede „Forbund af R. F. U. M. i Kina, Korea og Hong-Kong“, med 42 Foreninger, gælder det for en Del; her er det vigtigste Middel til at drage andre unge hid: Undervisning.

Et andet Udtryk for det samme er det Citat, som den svenske Nationalkomite sidste Foraar udsendte til alle Eleverne i samtlige Skolers Afgangsklasser, i hvilket den indbyder til „R. F. U. M.“ = Foreningerne. I Sydafrika staar Arbejdet for Videt lidt i Stampe, fordi man i en ganske anderledes høj Grad, end det er Tilfældet her hjemme i Danmark, mangler Sekretærer, Jolk, der er stiftede til og vil anvende hele deres Tid i Ungdomsagen. Man maa haabe, at den store Vættelse af Missionsaaenden, som de sydafrikanske Boerstuderter nylig har oplevet, kunde gribe andre Grene af Studenterarbejdet og sende de rette Folk.